

Son Nefes

– İbrahim COŞAR · 06 Mart 2019

SON NEFES

Bütün hayallerin rengi pembeden
Siyaha dönünce kalptir kaybeden.
Mecnuna dönmüşse o ruhsal halin,
Hasretten yanmaya mahkûmdur beden.

Yüreğine akar alnındaki ter.
O an gökyüzüne hayranlık biter,
Yıldızlar suskundur, kayıplarda ay;
Baktıkça küçülür koca Jüpiter.

Baharda bembeyaz açan çiçekler,
Sarıya dönecek ve ölecekler.
Sanma ki gurbette özlediklerin,
Ölmeden yanına tez gelecekler.

Son nefes, son nefes, ah o son nefes;
O son nefes ile tükenir heves
Devasa bir aşka umut beslenir
Derin suskunlukla biter bu piyes.

İbrahim COŞAR